

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl samosoudcem JUDr. Václavem Kočkou-Amortem ve věci

žalobce: **P. K.**, narozený dne X.
bytem X.
zastoupený advokátem Mgr. Václavem Voříškem
sídlem Pod Kaštany 245/10, 160 00 Praha 6

proti
žalovanému: **Ministerstvo dopravy**
sídlem nábreží Ludvíka Svobody 1222/12, 110 15 Praha 1

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 9. 9. 2020, č. j.: 2103/2020-160-SPR/3

takto:

- I. Rozhodnutí žalovaného ze dne 9. 9. 2020, č. j.: 2103/2020-160-SPR/3, se zrušuje a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žalovaný je povinen nahradit žalobci náklady řízení ve výši 11 228 Kč, a to do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám právního zástupce žalobce.

Odůvodnění:

Shodu s prvopisem potvrzuje K. R.

I. Vymezení věci

1. Žalobce se žalobou podanou včas u Městského soudu v Praze domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 9. 9. 2020, č. j.: 2103/2020-160-SPR/3, jímž bylo podle ust. § 90 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád (dále jen „s.ř.“), zamítnuto žalobcovo odvolání a potvrzeno rozhodnutí Magistrátu hlavního města Prahy, odboru dopravněsprávních činností ze dne 17. 6. 2020, č. j.: MHMP 932043/2020/StM, kterým byl žalobce uznán vinným z porušení povinností uložených mu ustanoveními § 4 písm. c), § 6 odst. 7 písm. a), § 12 odst. 5, § 13 odst. 1 a 2 a § 70 odst. 2 písm. a) zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu). Za naplnění skutkové podstaty přestupků podle ustanovení § 125c odst. 1 písm. f) bodu 5 a písm. k) zákona o silničním provozu byla žalobci podle ustanovení § 125c odst. 5 písm. f) téhož zákona uložena pokuta ve výši 3 000 Kč. Současně mu byla uložena povinnost uhradit Magistrátu hl. m. Prahy náhradu nákladů řízení v paušální částce 1 000 Kč podle ustanovení § 95 odst. 1 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, a § 6 odst. 1 vyhlášky Ministerstva vnitra č. 520/2005 Sb., o rozsahu hotových výdajů a ušlého výdělku, které správní orgán hradí jiným osobám, a o výši paušální částky nákladů řízení.
2. Žalobce se měl uvedených přestupků dopustit tím, že (pod body 1. a 2.):
3. Za první, dne 27. 7. 2019 kolem 09:40 hodin řídil motorové vozidlo tovární značky (dále jen „tov. zn.“) X., registrační značky (dále jen „r. z.“) X., po ulici Strakonická směrem k Barrandovskému mostu v Praze 5, kde byl před křižovatkou s ulicí Nádražní hlídkou Policie ČR zastaven a zkontrolován; žalobce jako řidič motorového vozidla neměl u sebe řidičský průkaz.
4. A za druhé, dne 16. 2. 2020 kolem 16:35 hodin řídil motorové vozidlo tov. zn. X., r. z. X., po ulici Radlická směrem do centra v Praze 5, a to po tramvajovém pásu, poté podél nástupního ostrůvku vlevo a v 16:35:46 hodin se u přechodu pro chodce na ulici Radlická u č. p. 861 neřídil světelnými signály a nezastavil na signál s červeným světlem „Stůj!“, který svítil pro jeho směr jízdy a nezastavil vozidlo před vodorovnou dopravní značkou „Příčná čára souvislá“; dále žalobce pokračoval k ulici Dobříšská směrem z centra na Praze 5, kde při najíždění na tuto ulici kolem 16:53 hodin nedal znamení o změně směru jízdy, dále pokračoval po ulici Dobříšská směrem k ulici Strakonická a dále přes Barrandovský most po Jižní spojce, kde v době od 16:53 do 16:56 hodin agresivní jízdou z pruhu do pruhu ohrožoval a omezoval v jízdě ostatní řidiče motorových vozidel.

II. Obsah žaloby

5. Žalobce v žalobě namítal, že výrok rozhodnutí je rozčleněn zmatečně, není zřejmé, pro jaké skutky byl potrestán a jakým jednáním byla porušena jaká právní norma a naplněna jaká skutková podstata. Skutek spočívající v ohrožení a omezení ostatních řidičů v jízdě mu nebyl prokázán. Uznán vinným měl být z naplnění kvalifikované skutkové podstaty přestupku a měl mu být uložen zákaz činnosti. Nebylo prokázáno, že by u sebe neměl řidičský průkaz. V jeho případě neexistovala ani povinnost mít řidičský průkaz u sebe, neboť mu již dříve byla uložena povinnost řidičský průkaz odevzdat. Úvahy při odůvodňování výše sankce jsou nezákonné. Jednání spočívající v nedání znamení o změně směru jízdy mu nebylo prokázáno, z žádných důkazů

Shodu s prvopisem potvrzuje K. R.

obsažených ve správním spisu nevyplývá. Dále se ohradil proti zveřejňování osobních údajů svých i svého právní zástupce na webových stránkách Nejvyššího správního soudu.

6. Na základě výše uvedeného žalobce navrhl napadené rozhodnutí zrušit a vrátit věc žalovanému k dalšímu řízení.

III. Vyjádření žalovaného

7. Žalovaný se k žalobě vyjádřil, když po rekapitulaci dosavadního průběhu řízení a žalobních námitek vyslovil s žalobou nesouhlas. V odůvodnění napadeného rozhodnutí je jednoznačně popsáno, jaká konkrétní jednání jsou žalobci kladena za vinu, porušení jakých zákonných povinností v tom je spatřováno a jaký přestupek tím byl spáchán, žalovaný tak precizoval prvoinstanční rozhodnutí, žalobce se dopustil jak nedání znamení o změně směru jízdy, tak ohrožení i omezení ostatních řidičů, což je zjevné z popisu skutku, uvedené jednání rovněž evidentně prokazuje videozáznam, kvalifikovanou skutkovou podstatu přestupku nespáchal, žalobce u sebe neměl řidičský průkaz, což vyplývá z úředních záznamů, které jsou důkazně použitelné, žalobce neměl povinnost dříve odevzdat řidičský průkaz, proto byl povinen mít jej u sebe, sankce je odůvodněna zákonně a dostatečně, nedání znamení o změně směru jízdy je zjevné. Žalobu navrhl žalovaný zamítnout.

IV. Obsah správního spisu

8. Ze správního spisu bylo zjištěno, že žalobce měl:
9. Za prvé, dne 27. 7. 2019 kolem 09:40 hodin řídit motorové vozidlo tov. zn. X., r. z. X., po ulici Strakonická směrem k Barrandovskému mostu v Praze 5, kde byl před křižovatkou s ulicí Nádražní hlídkou Policie ČR zastaven a zkontrolován; žalobce jako řidič motorového vozidla neměl mít u sebe řidičský průkaz.
10. Za druhé, dne 16. 2. 2020 kolem 16:35 hodin řídit motorové vozidlo tov. zn. X., r. z. X., po ulici Radlická směrem do centra v Praze 5, a to po tramvajovém pásu, poté podél nástupního ostrůvku vlevo a v 16:35:46 hodin se u přechodu pro chodce na ulici Radlická u č. p. 861 neřídil světelnými signály a nezastavit na signál s červeným světlem „Stůj!“, který svítil pro jeho směr jízdy a nezastavit vozidlo před vodorovnou dopravní značkou „Příčná čára souvislá“; dále měl žalobce pokračovat k ulici Dobříšská směrem z centra na Praze 5, kde při najíždění na tuto ulici kolem 16:53 hodin neměl dát znamení o změně směru jízdy, dále měl pokračovat po ulici Dobříšská směrem k ulici Strakonická a dále přes Barrandovský most po Jižní spojce, kde v době od 16:53 do 16:56 hodin měl agresivní jízdou z pruhu do pruhu ohrožovat a omezovat v jízdě ostatní řidiče motorových vozidel.
11. Součástí spisového materiálu je též žalobcova evidenční karta řidiče, úřední záznam ze dne 27. 7. 2019, č. j.: KRPA-271820-1/ČJ-2019-001206, oznámení přestupku ze dne 3. 10. 2019, č. j.: KRPA-346385-5/PŘ-2019-001213, úřední záznam ze dne 16. 2. 2020, č. j.: KRPA-56849-1/PŘ-2020-000022, oznámení přestupku ze dne 24. 2. 2020, č. j.: KRPA-56849-2/PŘ-2020-000022, s videodokumentací.
12. Prvostupňový orgán vydal ve věci dne 17. 6. 2020 rozhodnutí (č. j.: MHMP 932043/2020/StM), kterým byl žalobce uznán vinným z přestupků podle ustanovení §

Shodu s prvopisem potvrzuje K. R.

125c odst. 1 písm. f) bodu 5 a písm. k) zákona o silničním provozu, za což mu byla uložena pokuta ve výši 3 000 Kč.

13. Proti prvostupňovému rozhodnutí podal žalobce blanketní odvolání, které žalovaný napadeným rozhodnutím zamítl a potvrdil rozhodnutí prvostupňového orgánu.

V. Hodnocení věci Městským soudem v Praze

14. Městský soud v Praze na základě podané žaloby přezkoumal napadené rozhodnutí, jakož i řízení, které jeho vydání předcházelo, a to v mezích žalobních bodů, kterými je vázán (§ 75 odst. 2 věta první zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s.ř.s.“), a po provedeném řízení dospěl k závěru, že žaloba je důvodná.
15. Soud ve věci rozhodl bez jednání, protože postupoval dle ust. § 76 odst. 1 písm. b) s.ř.s.
16. Podle ust. § 6 odst. 7 písm. a) zákona o silničním provozu *řidič motorového vozidla musí mít při řízení u sebe řidičský průkaz.*
17. Podle ust. § 6 odst. 8 zákona o silničním provozu *řidič motorového vozidla je povinen předložit doklady podle odstavce 7 na výzvu policisty, vojenského policisty, strážníka obecní policie ve stejnokroji nebo celníka ve stejnokroji ke kontrole.*
18. Podle ust. § 125c odst. 1 písm. f) bodu 5 zákona o silničním provozu *fyzická osoba se dopustí přestupku tím, že v provozu na pozemních komunikacích při řízení vozidla v rozporu s § 4 písm. b) a c) nezastaví vozidlo na signál, který jí přikazuje zastavit vozidlo nebo na pokyn „Stůj“ daný při řízení nebo usměrňování provozu na pozemních komunikacích anebo při dohledu na bezpečnost a plynulost provozu na pozemních komunikacích osobou k tomu oprávněnou.*
19. Podle ust. § 125c odst. 1 písm. k) zákona o silničním provozu *fyzická osoba se dopustí přestupku tím, že v provozu na pozemních komunikacích jiným jednáním, než které je uvedeno pod písmeny a) až j), nesplní nebo poruší povinnost stanovenou v hlavě II tohoto zákona.*
20. Soud přisvědčil žalobcovým závěrům o neprokázání skutečnosti, že by u sebe neměl řidičský průkaz. Je třeba odlišit povinnost mít řidičský průkaz u sebe (§ 6 odst. 7 písm. a) zákona o silničním provozu) a povinnost předložit jej na výzvu oprávněné osoby (§ 6 odst. 8 zákona o silničním provozu). Zatímco k prokázání porušení povinnosti předložit řidičský průkaz zpravidla postačí tvrzení policistů, kteří řidiče vyzvali k jeho předložení, stran porušení povinnosti mít řidičský průkaz u sebe takový důkaz nestačí. Jako tvrzení zasahujících policistů důkazně ob stojí, co sami viděli a vnímali (tedy případné nepředložení řidičského průkazu), nikoliv zprostředkování tvrzení řidiče o tom, že řidičský průkaz u sebe nemá. Navíc, jakkoliv lze obecně úřední záznam použít jako jeden z důkazů, neplatí to o úředním záznamu o podání vysvětlení, který důkazně použít nelze (§ 137 odst. 4 s.ř.). Jako důkazní prostředky k prokázání přestupku spočívajícího v porušení povinnosti mít u sebe řidičský průkaz správní orgány použily toliko úřední záznam ze dne 27. 7. 2019, č. j.: KRPA-271820-1/ČJ-2019-001206, a oznámení přestupku ze dne 3. 10. 2019, č. j.: KRPA-346385-5/PŘ-2019-001213, které obsahovaly právě jen zprostředkující tvrzení policistů o žalobcově vyjádření, dále použily záznam o podání vysvětlení žalobce ze dne 27. 7. 2019, který však jako důkaz použít nelze. Použité důkazní prostředky tedy dílem neprokazovaly (a nemohly prokázat) porušení povinnosti mít u sebe řidičský průkaz, dílem byly nepoužitelné

Shodu s prvopisem potvrzuje K. R.

s ohledem na ustanovení § 137 odst. 4 s.ř. Závěr správních orgánů o prokázání porušení povinnosti mít u sebe řidičský průkaz tudíž nemůže v žalobcově případě obstát.

21. Závěry soudu v této věci jsou plně v souladu s již ustálenou judikaturou Nejvyššího správního soudu (dále jen „NSS“) vztahující se k dané problematice. Podobnost povinností mít řidičský průkaz u sebe a předložit jej na výzvu oprávněné osoby vyslovil NSS již v právní větě k rozsudku ze dne 22. 3. 2017, č. j.: 2 As 322/2016 – 39: *„Podstatou povinnosti podle § 6 odst. 8 písm. a) zákona o silničním provozu (ve znění účinném do 30. 12. 2015, pozn. soudu) je, povinnost řidiče mít při řízení u sebe (tj. ve své kapse, kabelce, peněžence či kdekoli jinde v automobilu, který řidič řídí) řidičský průkaz. Účel této povinnosti se odráží v povinnosti podle § 6 odst. 12 věty první téhož zákona, a sice předložit na výzvu policisty daný řidičský průkaz ke kontrole. Řidičský průkaz má mít řidič při řízení u sebe (v autě) právě proto, aby jej mohl při silniční kontrole policistovi předložit k ověření, že má řidičské oprávnění. Smyslem a účelem uvedených povinností je rychle, jednoduše a bez dalších pomůcek (např. za pomoci dálkového přístupu do evidencí přístupných policistovi) prostřednictvím úředního dokladu osvědčit, že ten, kdo řídí motorové vozidlo, má příslušné řidičské oprávnění; smysl a účel možnosti takového ověření je, aby motorová vozidla řídili jen lidé mající k tomu potřebnou způsobilost.“* K důkazní nedostatečnosti tvrzení policistů ohledně závěru, že řidič neměl řidičský průkaz u sebe, se NSS vyjádřil v rozsudku ze dne 23. 10. 2019, č. j.: 6 As 106/2019 – 33: *„Správní orgány v projednávané věci nemohou svůj závěr o tom, že stěžovatel neměl u sebe během kontroly svůj řidičský průkaz, opřít pouze o výpověď zasahujících policistů. Z výpovědi policistů je totiž procesně použitelné to, co sami viděli a vnímali, nemůže se jejím prostřednictvím „zprocesnit“ údajné vyjádření stěžovatele na místě samém. Výpověď policistů ohledně obsahu sdělení kontrolované osoby (stěžovatele) nelze v řízení o přestupku použít jako důkaz – srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 10. 2. 2016, č. j. 1 As 204/2015 – 33. Z výpovědi zasahujících policistů je tedy možné v posuzované věci použít pouze to, že tito policisté zastavili vozidlo stěžovatele, neboť viděli, jak stěžovatel během řízení držel v ruce telefonní přístroj, přičemž následně jim na jejich výzvu nepředložil svůj řidičský průkaz. Za dané důkazní situace tak správní orgány nemají relevantním způsobem prokázán svůj závěr o tom, že stěžovatel v inkriminovanou dobu neměl u sebe řidičský průkaz. Ačkoli si je Nejvyšší správní soud vědom toho, že s největší pravděpodobností stěžovatel v danou dobu skutečně u sebe řidičský průkaz neměl, tudíž jej nemohl zasahujícím policistům předložit, je toho názoru, že toliko na základě této pravděpodobnosti konstatovat spáchání předmětného přestupku nelze. Bez provedení dalších důkazních prostředků tak nemůže obstát závěr správních orgánů o tom, že stěžovatel neměl v inkriminované době u sebe řidičský průkaz. S ohledem na výše uvedené má Nejvyšší správní soud za to, že jsou bez dalšího splněny podmínky pro zrušení napadeného rozsudku a napadeného rozhodnutí, neboť skutková podstata, z níž správní orgán v napadeném rozhodnutí vycházel, nemá oporu ve spisech. Za dané situace se tedy Nejvyšší správní soud ke zbývajícím kasačním námitkám vyjádří již pouze ve stručnosti.“* V rozsudku ze dne 25. 6. 2020, č. j.: 1 As 101/2020 – 31, pak NSS doplnil: *„Výpověď zasahujících policistů ohledně toho, co jim měl žalobce při provádění kontroly sdělit (že si zapomněl řidičský průkaz doma), není, s ohledem na výše uvedené, v řízení o přestupku použitelná. Za dostatečný podklad pro učinění závěru, že žalobce neměl řidičský průkaz u sebe, není možné považovat ani úřední záznam, v němž je vyjádření žalobce zaznamenáno. Podle konstantní judikatury totiž nelze úřední záznam, zvláště za situace důkazní nouze, použít jako rozhodující důkaz (k tomu viz rozsudek NSS ze dne 22. 1. 2009, č. j. 1 As 96/2008 – 115, č. 1856/2009 Sb. NSS, v němž soud zdůraznil, že*

Shodu s prvopisem potvrzuje K. R.

obsahem úředního záznamu je jen jakási předběžná informace o věci, která slouží správnímu orgánu ke zvážení dalšího postupu). Skutečnost, že žalobce neměl při kontrole řidičský průkaz u sebe, pak ani nevyplyvá z oznámení přestupku, neboť je v něm toliko uvedeno, že žalobce řidičský průkaz nepředložil.“ NSS na daných závěrech setrvává i nadále (srov. např. usnesení NSS ze dne 4. 8. 2022, č. j.: 1 As 101/2022 – 26).

22. S ohledem na výše uvedené soud konstatoval, že závěr správních orgánů o porušení povinnosti žalobce mít u sebe řidičský průkaz nemá oporu ve spisech (§ 76 odst. 1 písm. b) s.ř.s.).
23. Ostatní žalobní námitky soud důvodnými neshledal.
24. Ohledně rozčlenění výroku je sice prvoinstanční rozhodnutí skutečně poněkud nepřehledné, avšak tuto formální vadu dostatečně zhojil žalovaný, který v odůvodnění napadeného rozhodnutí velmi důkladně rozebral skutek, k jednotlivým jednáním přiřadil příslušné porušení povinnosti a nakonec i právní kvalifikaci přestupku. V kontextu napadeného rozhodnutí proto prvoinstanční rozhodnutí ob stojí. Ohledně porušení povinnosti dle ustanovení § 12 odst. 5 zákona o silničním provozu jednoznačně vyplývá (zcela již z prvoinstančního rozhodnutí), že žalobce při přejíždění z jednoho jízdního pruhu do druhého ohrozil i omezil ostatní řidiče, stejně jako nedal znamení o změně směru jízdy, dopustil se tak všech uvedených pochybení.
25. Žalobcova agresivní a bezohledná jízda je zřejmá z videozáznamu pořízeného policejním vozidlem, žalobce kličkuje mezi ostatními vozidly s cílem dostat se co nejrychleji vpřed, jedná rychle, předjíždí bez skrupulí a nenechává si dostatečný odstup od vozidel, která předjíždí. Ohrožení, ale i omezení ostatních účastníků provozu z videozáznamu jednoznačně vyplývá. Nutnost prudce se vyhybat a náhle brzdit není nikterak nezbytná, ohrožení ani omezení ostatních řidičů nemusí takovýto následek vyvolat. Počátek záznamu z policejního vozu o uvedeném jednání se skutečně vztahuje spíše k času 16:54 hodin, avšak všechna porušení zákona obsažená v popisu skutku jsou z něj evidentní, menší nepřesnost v minutáži na tom nemůže nic změnit.
26. Neobstojí ani žalobcova námitka, již se domáhá přísnějšího potrestání. Pokud by byl žalobce potrestán mírněji, než podle zákona měl, nemohl tím být dotčen na svých právech (§ 65 s.ř.s.), a v tomto rozsahu by mu nesvědčila žalobní legitimace. Soud proto také neprovedl dokazování rozhodnutím Městského úřadu Hořovice, které žalobce přiložil k žalobě.
27. Žalobce měl povinnost mít řidičský průkaz u sebe. Rozhodnutí prvostupňového orgánu ze dne 7. 5. 2019, č. j.: MHMP 826215/2019/Val, kterým byl žalobci uložen zákaz činnosti, nenabýlo právní moci, neboť žalobce proti němu podal odvolání a této skutečnosti si byl vědom (dané vyplývá např. z úředního záznamu ze dne 27. 7. 2019, č. j.: KRPA-271820-1/ČJ-2019-001206, ale v kontextu uvedeného též z vlastního chování žalobce, který řidičský průkaz neodevzdal a nadále řídil motorové vozidlo). Žalobce tudíž nebyl povinen odevzdat řidičský průkaz, stíhala jej ovšem povinnost mít řidičský průkaz u sebe.
28. V napadeném rozhodnutí se žalovaný v kontextu rozhodnutí prvoinstančního dostatečně vypořádal též s uložením sankce. Příslušné žalobní námitky nemohou obstát. Přitěžující okolnosti v podobě spáchání přestupku na páteřních komunikacích a v čase dopravní špičky a velmi hustého provozu, shledává soud standardními

Shodu s prvopisem potvrzuje K. R.

přítěžujícími okolnostmi, které skutečně zvyšují závažnost spáchaných přestupků. I nepředložení řidičského průkazu (které ale žalobci nebylo kladeno za vinu) je závažnější za uvedených okolností, neboť na frekventovaných úsecích v dopravní špičce se zvyšuje pravděpodobnost potřeby řidičský průkaz předložit, stejně tak otálení s předložením průkazu může přispět k omezování provozu a zdržování policejní hlídky od jiných činností, jež se jeví při velkém provozu jako naléhavější. Je nicméně zjevné, že čas a místo spáchání přestupků byly žalobci kladeny k tíži především v souvislosti s jeho bezohlednou jízdou. Hustý provoz a dopravní špička nepatří k nezbytným podmínkám jízdy po tramvajovém pásu. Přítěžující okolnosti byly správními orgány vyhodnoceny zákonně.

29. Ztotožnit se nelze ani s námitkou, že nedání znamení o změně směru jízdy při nájezdu na ulici Dobříšská není prokázáno. Policejní hlídka, která jej předtím zastavila, sice nemohla odbočování žalobce vidět a videozáznam z policejního vozidla taktéž uvedené přestupkové jednání nezaznamenal, avšak ve správním spisu je obsažen i jiný videozáznam, konkrétně z Městského kamerového dohlížecího systému, který dostatečně průkazně zachycuje žalobcův nájezd na ulici Dobříšská i zcela evidentní nedání znamení o změně směru jízdy.
30. Návrh žalobce na naprostou anonymizaci rozhodnutí pak soud nepovažuje za žalobní námitku, neboť daný návrh se nijak netýká napadeného rozhodnutí či řízení, které jeho vydání předcházelo, a tedy ani předmětu tohoto řízení. Soud má za to, že tento návrh, resp. nesouhlas je určen Nejvyššímu správnímu soudu a soud se k němu proto nebude vyjadřovat.
31. Ze všech výše uvedených důvodů soud na základě ustanovení § 76 odst. 1 písm. b) s.ř.s. žalobou napadené rozhodnutí zrušil a vrátil věc žalovanému k dalšímu řízení. Ke zrušení prvoinstančního rozhodnutí soud nepřistoupil, jelikož pochybení je možno napravit v řízení před žalovaným.
32. Při absenci jiných důkazů nebudou moci mít v dalším řízení správní orgány za prokázané, že žalobce neměl u sebe řidičský průkaz (ve smyslu ustanovení § 6 odst. 7 písm. a) zákona o silničním provozu).
33. Podle ustanovení § 78 odst. 5 s.ř.s. je žalovaný vysloveným právním názorem Městského soudu v Praze vázán.
34. O nákladech řízení soud rozhodl dle ustanovení § 60 odst. 1 s.ř.s.; žalobce byl ve věci samé úspěšný, proto mu přísluší právo na náhradu účelně vynaložených nákladů řízení proti neúspěšnému žalovanému. Náklady vynaložené žalobcem v daném řízení představují zaplacený soudní poplatek ve výši 3 000 Kč a náhrada nákladů právního zastoupení spočívající v odměně za 2 úkony právní služby po 3 100 Kč, tedy celkem 6 200 Kč (§ 7, § 9 odst. 4 písm. d), § 11 odst. 1 písm. a), d) vyhlášky č. 177/1996 Sb., advokátní tarif, tj. převzetí zastoupení a písemné podání k soudu) a náhradě hotových výdajů po 300 Kč za jeden úkon, celkem 600 Kč (§ 13 odst. 4 téže vyhlášky), a dle § 57 odst. 2 s.ř.s. náhrada DPH v sazbě 21 % ve výši 1 428 Kč. Celková výše nákladů řízení tedy činí částku 11 228 Kč.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího Shodu s prvopisem potvrzuje K. R.

správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 23. února 2023

JUDr. Václav Kočka-Amort, v. r.
samosoudce